

РЕШЕНИЕ

№ 8322

гр. София, 11.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **11675** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. в ГД „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП против Решение № 4738 от 30.10.2024г., постановено по НАХД № 8883/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав. С обжалваното решението е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление № 771368-F757966/27.05.2024г., с което на "ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО" КД, на основание чл. 278б, ал. 4 от ДОПК е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв., за извършено нарушение по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК.

В касационната жалба се твърди неправилност на въззивното решение, с доводи, че съдът неправилно е приел, че с непосочване в АУАН датата и мястото на административното нарушение, субектът на отговорността е лишен от правото на защита. Твърди, че както АУАН така и НП съдържат изискуемите реквизити. Счита, че в случая не намира приложимост чл.28 от ЗАНН. По същество от съда се иска да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди Наказателното постановление. Претендира се присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Л. И., който поддържа жалбата.

Ответникът „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕНД КО“ КД, чрез процесуалния си представител адв. Т. оспорва касационната жалба и моли за присъждане на разноски по представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 30.01.2024г. в пункт за фискален контрол ГКПП К. била извършена проверка от инспектори по приходите към НАП на МПС с рег. [рег.номер на МПС]. МПС било пломбирано с ненарушена пломба. При проверката се установило, че са декларирани стоки с висок фискален риск СВФР/ Птичи яйца с черупки, пресни, консервирани или варени: Други пресни яйца: От кокошки (*Gallus domesticus*) с код по КН 0407 21 00 /с получател „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД с ЕИК[ЕИК] общо 30 000 броя, но било констатирано несъответствие по документи. Бил изготвен ПИП № 0101029352631/30.01.2024г.

При извършена проверка на 31.01.2024г. в 12:26ч. в [населено място] поле, [улица], Складова база на "Лидл", стопанисван от "ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО" КД с ЕИК[ЕИК] във връзка с издадения ПИП № 0101029352631/30.01.2024г. за внос на стоки с висок фискален риск СВФР било установено, че има несъответствие в количеството на получената стока с предварително декларираната от задълженото лице. „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД с ЕИК[ЕИК] предварително било декларирало 30 000 бройки СВФР по УНП №2024013010336, а при разтоварване на стоката и на мястото на разтоварване е установено, че получената СВФР е 24 000 бройки, която съответства и на представените документи, придружаващи стоката, но не и на декларираното от получателя към НАП. Установената разлика в количеството на получената стока била 6000 бройки по-малко от декларираното. Проверяващите органи приели, че дружеството е декларирало неверни данни по отношение на количеството стока, както и че е налице вътреобщностна доставка. При втората по ред проверка товарният автомобил бил с ненарушена пломба.

Във връзка с горното бил съставен АУАН сер. АН № F757966/ 28.02.2024г., срещу „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД за извършено от дружеството административно нарушение по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, който бил връчен и подписан от представител на дружеството. Въз основа на съставения АУАН било издадено и Наказателно постановление № 771368-F757966/27.05.2024г., издадено от началника на Отдел "Оперативни дейности"- С. в ГД "Фискален контрол" към НАП, с което на „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД с ЕИК[ЕИК] е наложена "имуществена санкция" в размер на 1000 лева за извършено административно нарушение на 30.01.2024г. по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК на основание чл.278б, ал.4 от ДОПК.

Районният съд е намерил, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП

са непълни откъм обстоятелства около извършване на твърдяното нарушение, като липсва релевантна информация за индивидуализиране на самия превоз - от територията на коя държава - членка на ЕС е започнал превоза, къде е извършена проверката, дали е на ГКПП и къде е той. Горното е обвързано със задълбочен анализ на сочената за нарушена разпоредба, както и тази на чл.127и, ал.1-5 от ДОПК като е направен обоснован извод, че в случая както в АУАН, така и в НП липсват фактически установявания съществени за обективната съставомерност на соченото нарушение.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

На първо място съдът ще отбележи, че изложените в касационната жалба твърдения не са съответни на обжалваното решение. Според касатора неправилно съдът е приел, че с непосочване в АУАН датата и мястото на административното нарушение, субектът на отговорността е лишен от правото на защита. Подобни съждения в мотивите на контролирания съд няма. Точно обратното – районният съд е приел, че датата и мястото на нарушението са правилно посочени. Макар настоящата инстанция да не може да се съгласи с последното, доколкото видно от съдържанието на процесните актове подобно посочване липсва и същото самостоятелно съставлява основание за отмяна на процесното НП, доколкото оспорваният акт има идентичен краен резултат е безпредметно по-задълбоченото му обсъждане.

Правилен обаче е изводът на съда за съществен дефицит при словестното описание на вмененото нарушение. Съгласно разпоредбата на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК: "при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване". Според чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България: "при всеки отделен превоз на СВФР, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48".

Според чл. 278б, ал.4 лице, което декларира неверни данни по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от разликата между данъчната основа по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност на установените при проверка стоки и данъчната основа на декларираните стоки, но не по-малко от 1000 лв.

Видно от процесните актове, касаторът е санкциониран за това че има установено несъответствие количеството декларирана стока за ВОП във връзка с ПИП № 0101029352631/30.01.2024г. В действителност няма никакви данни и фактически установявания за индивидуализиране на самия превоз - от територията на коя държава

- членка на ЕС е започнал превоза, къде е извършена проверката, дали е на ГКПП и къде е той, кой и къде е крайният получател, т.е. липсва посочване на елементи от състава на нарушението. Простото посочване на „ВОП“ не изпълва това съдържание. По силата на чл.36, ал.1 от ЗАНН със съставянето на АУАН се образува административнонаказателното производство. Законосъобразно съставеният акт има констатираща и обвинителна функция. Със съставянето му за първи път в правния мир се обективира изявлението на актосъставителя относно конкретно извършено нарушение и личността на нарушителя. С акта констатираното нарушение се вменява във вина на лицето, посочено в него като нарушител, което лице се поставя в ролята на „обвиняем“ за извършеното административно нарушение. Поради това и от момента на съставяне на акта, за лицето, посочено като нарушител, възниква правото на защита срещу повдигнатото административнонаказателно обвинение, на което кореспондира задължението на актосъставителя да обезпечи възможността за ефективното му и пълноценно упражняване. Създаването на достатъчно ефективни гаранции за упражняване на правото на защита на нарушителя е установено в негова полза с оглед възможността му да разбере фактическите и правни рамки на вмененото нарушение. Установена е система от правнорегламентирани предписания към актосъставителя, разделени на абсолютно задължителни и относително задължителни правила. Сред абсолютно задължителните правила е описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. То не може и не следва да се извлича и от останалите доказателствени материали по преписката, поради което препратка към съставения ПИП № 0101029352631/30.01.2024г. и вписаните в същия констатации също не покрива законовите изисквания към съдържанието на АУАН и НП. Като взе предвид гореизложеното, съдът намира, че касационната жалба е неоснователна, а оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила. С оглед изхода на спора, на ответника по касация се дължат разноски, като същите следва да бъдат присъдени в пълния претендиран и доказан размер от 480 лева. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXII-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4738 от 30.10.2024г., постановено по НАХД № 8883/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Лидл България ЕООД енд КО“ КД, ЕИК[ЕИК] сумата от 480 (четиристотин и осемдесет) лева разноски по делото.

Решението е окончателно.